

Hädaste oli aga fass neid näinud, kui ta turtsubes kapi otsast nende juure hüppas, neid vihase filmaga tunnistas, ja nende peale oskets kargand, kui teda mitte fartus pasju inimeste pärast' poleks tagasi hoidnud. Viimaks aga hüppas ta jälle turvalt wana loha peale tagasi. Kõik imetlesivad wäga selle üle — mõrtsufat saiwad fest sügavastesse kohutud ja lautasivad enda julgust. Veel selsammas pääval tunnistasivad n'ad enda tehtud surja tööd ja saiwad oma teenitud passa. —

Kes wöiks seda töeks tunnistada, et isegi lärbes mõrtsufa töö ülesandja wöiks olla. Nõnda on ta forra ühe mehe filmnäu peale sendanud kes lõuna föögi peale tahtnud magama heita, et teine südame täiega ütlema pidand: „Wöi oled siia siis õiete seesama elufas, kes minu surja tööd oma liusamisega tahab teistele teadaanda?” Neid hirmsaid sõnu kuulis tema enese naene kes salaja teinepool užt suuris mis mees lambris pidi tegema. Tema mees oli ükskord reisu peal ühes metsas oma reisufeltsimehe, oma wöera isa ainuma poea, äratapnud ja siis paljaks röövinud. Haavatud surijal on aga veel niipalju wöimaslik olnud, et oma soleda föbrale ütelda jöudnud: „Sinu kuri töö saab tödeste ükskord päärawalgele tulema, kui see la ehit ühe lärpse läbi peaks sundima.”

Ja nüüd oli ka seda tödeste üks lärbes teinud, et see kuri töö, mis nii faua aea eest oli saanud tehtud, pääwa walgele tulsi ja mõrtsulgas lohtu ees oma tehtud surja tööd ülesese tunnistas mis nii mitu aastat maailma ees oli varjul seisnud.

Norra andis ka faua aea järele üks färnkoni ühe surja töö ilmisiks; ja see sündis nimelt nõnda. Ühe jepameistri emand tappis oma armjsama abiga, kes tema juures selli ametis tööl oli, oma wanadloje haiglase mehe ära, et ta t'ale magades suure pika naela pealuu sisse lõi. Kahetümnekahessa aasta pärast saab haavatujast senna lohta, kus see nii soledaste ärasurmatud leha oma wii-mist woodit oli leidnud, uns haud tehtud ja sellewiisiga sepa pealuu jälle maa seest väljakaevatud. Waata imet! Pealuu liigutas ennast ja kui haavatujaja seda aega imetspannes haffas järele maa-tama, leidis ta surnu pealuu seest ühe färnkonna, aga ka selle naela!

Eruu wahisoldat.

Kui forra Gibralstari kindluskes sõeamehed seisisid, sõitis kuulus Inglis kindral Elliot ise ratsa